

Sagen sattes til forhandling.

Per Hækkerup: Efter adskillige års drøftelser af de europæiske markedsplaner står folketinget nu over for i hvert fald i denne omgang at skulle tage endelig stilling til, hvilken af markedsplanerne vi skal tilslutte os. I modsætning til hvad forholdet var, da vi diskuterede principbeslutningen om at søge Danmarks deltagelse i de syv ved de videre forhandlinger i Stockholm i november måned, står vi nu over for at skulle tage stilling til et forslag, der ikke kan ændres; det skal enten vedtages, som det er, eller forkastes.

Da vi i juli måned drøftede problemerne, havde vi et skitse-mæssigt udkast til, hvorledes traktatens ordlyd skulle være; det var ikke afklaret på alle punkter, og der var derfor endnu på det tidspunkt mulighed for, at man fra dansk side kunne gøre sine synspunkter gældende og søge den endelige udformning af traktaten foretaget således, at de danske synspunkter i størst mulig udstrækning blev imødekommet.

Det spørgsmål, der da naturligt melder sig nu, er, om den endelige traktat har fået en ud fra vort synspunkt tilfredsstillende udformning. Det må besvares derhen, at ikke alle de danske ønsker er blevet opfyldt, men på den anden side er der opnået væsentlige indrømmelser. For det første gælder det om forholdet mellem de syv og de seks, at det klart og tydeligt i traktaten tilkendegives, at det er et hovedformål med oprettelsen af de syv, at der herigennem skal skabes bedre muligheder for at nå til forhandlinger med de seks om oprettelsen af en endnu større og flere lande omfattende europæisk økonomisk sammenslutning. Det kommer ikke bare til udtryk i forordet til de syvs traktat, det kommer også til udtryk i den måde, hvorpå toldaftrapningen er gennemført, således at den successive nedsettelse af todsatserne inden for de syv tidsmæssigt og størrelsesmæssigt falder sammen med toldnedsettelserne inden for de seks og derved gør det lettere i teknisk henseende på et senere tidspunkt eventuelt at lade de to markedsdannelse glide sammen i én.

Det kommer også til udtryk i den bestemmelse i traktaten, som bemyndiger det råd, der oprettes i henhold til traktaten,

til senere at ændre tidsfristerne for toldnedsettelserne ud fra ønsket om, at hvis en ændring af tidsfristerne gennemføres i de seks, hvad der har været nævnt for offentligheden, er det ønskeligt, at en tilsvarende ændring kan ske for de syv.

For det andet er danske synspunkter blevet imødekommet med hensyn til landbrugsvarernes placering. I de oprindelige planer til en frihandelstraktat, som blev udkastet fra engelsk side, og som for så vidt lå bag den engelsk-svenske plan om at etablere det såkaldte lille frihandelsområde, vi nu skal tage stilling til, var landbrugsvarerne ikke medtaget. Det er de derimod i den nu forelagte traktat. De er ganske vist holdt uden for det, man kunne sige er det væsentligste indhold i traktaten, nemlig reglerne om toldaftrapningen og afviklingen af importrestriktionerne, men de omfattes af andre bestemmelser i traktaten, hvis betydning man ingenlunde bør underkende; det gælder således dumpingbestemmelsen, det gælder reglerne om klage og klageprocedure, og det gælder det forhold, at landbrugsvarerne også er underkastet traktatinstitutionernes beslutninger og henstillinger, på samme måde som andre varer er det.

Endvidere er der i traktaten optaget et særligt afsnit, der handler om landbrugsvarerne. Dette afsnit indeholder for det første en målsætning for medlemslandenes landbrugspolitik. Traktatens artikel 22, punkt 2, lyder således:

„Sammenslutningens mål skal, idet hensyn tages til denne politik,“

— medlemslandenes landbrugspolitik —

„være at lette en udvidelse af samhandelen, som vil tilvejebringe en rimelig gensidighed for medlemsstater, hvis økonomi i væsentlig grad er afhængig af udførslen af landbrugsvarer.“

Man kan måske sige, at formuleringen er meget generel, men der ligger dog heri efter min opfattelse en målsætning og et tilsagn, som ikke uden videre kan underkendes. For det andet fastlægger traktaten, at der skal ske en gradvis afskaffelse af subsidieret eksport af landbrugsvarer, som måtte være til skade for andre medlemslandes eksportmuligheder. For det tredje fastslås det, at der i overensstemmelse med denne traktat kan gennem-